

LIST POS. R. SMOLENIA DO PRZEWODNICZĄCEGO COSAC, BENA FAYOTA

Szanowny Panie,

Pragnę Pana poinformować, że miałem zaszczyt gościć spotkanie komisji ds. europejskich parlamentów Estonii, Litwy, Łotwy i Polski w dniach 25-26 kwietnia 2005 r. w Białowieży. Podczas spotkania omówiliśmy kwestie pozostające w zakresie naszego wspólnego zainteresowania, takie jak: współpraca komisji do spraw Unii Europejskiej parlamentów Estonii, Litwy, Łotwy i Polski na poziomie europejskim, nowa perspektywa finansowa na lata 2007-2013, strategia lizbońska, wyniki testu subsydiarności (trzeci pakiet kolejowy), wniosek Ukrainy w sprawie przyznania jej statusu obserwatora w ramach COSAC oraz swoboda przepływu pracowników w UE.

Przesyłam Panu w tym liście konkluzje ze spotkania, prosząc o przekazanie ich uczestnikom XXXIII posiedzenia COSAC, które odbędzie się w Luksemburgu w dniach 16-18 maja 2005 roku.

Wierzę, że kwestie poruszone na spotkaniu wskazują, że nasze poglądy w najistotniejszych dla Unii Europejskiej sprawach są zbieżne, i że możemy wypracowywać wspólne stanowiska w wielu omawianych kwestiach.

Zgodziliśmy się, że przyszły kształt nowej perspektywy finansowej Unii Europejskiej jest szczególnie ważny dla nowych państw członkowskich. Przywiązujemy wielką wagę do tego, aby kompromis w sprawie nowej perspektywy finansowej został osiągnięty w czerwcu 2005 roku, co pozwoliłoby na uruchomienie środków finansowych na początku 2007 roku. Sądzymy, że poziom środków finansowych, które powinny napływać do nowych państw członkowskich, w szczególności tych przeznaczonych na politykę spójności, rolnictwo, rozwój wsi i rybołówstwo, należy utrzymać na poziomie zaproponowanym przez Komisję Europejską. Uważamy, że propozycja obniżenia limitu 4% PKB (pułap wpływów z funduszy UE) jest nie do zaakceptowania. Naszym zdaniem wszystkie wskaźniki powinny być współmierne do rzeczywistych wskaźników wzrostu gospodarczego i inflacji. Wykorzystanie właściwych szacunków ekonomicznych przy zastosowaniu zasady 4-procentowego limitu częściowo złagodziłoby negatywne skutki limitu.

Jako przedstawiciele parlamentów naszych państw jesteśmy przekonani, że założenia strategii lizbońskiej mają ogromne znaczenie dla rozwoju Unii Europejskiej. Najważniejsze cele strategii to, naszym zdaniem, wzrost konkurencyjności gospodarki UE, który prowadzi do zwiększenia poziomu zatrudnienia. Wymaga to uwolnienia gospodarki UE od nadmiaru ograniczeń o charakterze administracyjnym oraz wprowadzenia lepszych regulacji. W tym kontekście decydujące znaczenie ma stworzenie wolnego rynku usług, gdyż w tym sektorze wytwarzane jest ok. 70% PKB. Zgodziliśmy się, że w ramach wydatków na innowacyjność konieczne jest zapewnienie środków finansowych także na naukę i ośrodki naukowo-badawcze w nowych państwach członkowskich. Wyraziliśmy poparcie dla narodowych komponentów strategii lizbońskiej oraz opowiedzieliśmy się przeciwko ujednoczeniu stawek podatku CIT.

Niezmiernie ważny jest dla nas intensywny dialog międzynarodowy na rzecz otwarcia rynków pracy dla obywateli nowych państw członkowskich przed upływem okresów przejściowych. Jesteśmy zdania, że swoboda przepływu pracowników stanowi decydujący czynnik rozwoju gospodarczego zarówno dla starych, jak i nowych państw członkowskich. Przykład państw, które otworzyły swoje rynki pracy dla pracowników z nowych państw członkowskich, dowodzi, że wcześniejsze obawy były nieuzasadnione. Wzywamy państwa członkowskie „piętnastki” (z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Szwecji) do możliwie najszybszego zniesienia okresów przejściowych w obszarze swobodnego przepływu siły roboczej, mając na uwadze osiągnięcie celów strategii lizbońskiej i równy status wszystkich obywateli Unii Europejskiej. Wzywamy także do powstrzymania się od wprowadzania jakichkolwiek dodatkowych ograniczeń dla firm świadczących usługi z nowych państw członkowskich.

W związku z rozważaniami na temat przeprowadzonego w parlamentach Estonii, Litwy, Łotwy i Polski testu subsydiarności dotyczącego zgodności trzeciego pakietu kolejowego z zasadą subsydiarności, stwierdziliśmy, że Komisja Europejska przedstawiając projekt [aktu prawnego] powinna spełnić wszystkie wymogi formalne. W szczególności powinna ona:

- przedstawić projekt w językach urzędowych wszystkich państw członkowskich UE,
oraz

- wskazać podstawę jego przedstawienia, mając na uwadze wykazanie jego zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, włącznie z podaniem wskaźników jakościowych i ilościowych uzasadniających ten projekt.

W ramach współpracy z państwami niebędącymi członkami [Unii Europejskiej] szczególne znaczenie należy nadać kwestii długoterminowych stosunków z Ukrainą. Podkreśliliśmy konieczność wspierania przemian demokratycznych i europejskich aspiracji Ukrainy. Zaproszenie przedstawiciela parlamentu ukraińskiego i przyznanie mu specjalnego statusu podczas posiedzeń COSAC byłoby widocznym przejawem wspierania procesów demokratycznych i ruchu proeuropejskiego na Ukrainie. Zgodziliśmy się, że poprzemy przygotowane przez stronę polską propozycje wprowadzenia w regulaminie COSAC zmian, mających na celu umożliwienie Ukrainie uczestniczenia w spotkaniach konferencji na prawach obserwatora niezwłocznie po złożeniu przez ten kraj wniosku o członkostwo w Unii Europejskiej. Postanowiliśmy także zwrócić się do prezydencji COSAC z prośbą o zaproszenie do udziału w najbliższym posiedzeniu COSAC w Luksemburgu przedstawiciela Komitetu Integracji Europejskiej ukraińskiej Rady Najwyższej.

Ponadto, czując się zobowiązani do zareagowania na niepokojące tendencje w polityce wewnętrznej państw sąsiadujących z UE, co wynika z ducha traktatów założycielskich Wspólnot Europejskich i Karty Praw Podstawowych, postanowiliśmy przedstawić COSAC wspólny projekt oświadczenia w sprawie sytuacji na Białorusi (patrz projekt dołączony w zał. 1).

Zgodziliśmy się, że konkluzje z naszego spotkania zostaną przesłane przewodniczącemu COSAC, panu Benowi Fayotowi.

Z wyrazami szacunku,

/-/ Robert Smoleń

Tłum. z jęz. ang. - OIDE